

Perpratus pelno (nuostolio) ataskaitą galima pradėti gilintis, kas yra **įmonės balansas**. Apie balansą jau šiek tiek užsiminėme praeitose paskaitose. Priminsime, kad įmonės balansas yra kompanijos finansinė ataskaita, atspindinti kompanijos turtą, įsipareigojimus ir akcininkų nuosavybę paskutinę ūkinės veiklos laikotarpio dieną.

Įmonės balansas yra tarsi kompanijos nuotrauka, kuri parodo kompanijos būklę tam tikru momentu. Jį analizuoti ne taip įdomu, kaip pelno (nuostolio) ataskaitą, tačiau tai yra bene svarbiausia ataskaita vykdant fundamentalią kompanijos analizę, nes parodo tikrąją kompanijos finansinę situaciją.

Balanso ataskaitos subtilybes suvokti nelengva, tam gali prireikti daug kantrybės ir laiko, tačiau pabandydysime viską paaiškinti kuo paprasčiau.

Įmonės balansas: Turtas, įsipareigojimai ir nuosavybė

Pats svarbiausias dalykas, kurį reikia paminėti kalbant apie balansą, yra tai, kad tarp turto, įsipareigojimų ir nuosavybės yra visuomet išlaikoma pusiausvyra – balansas. Dėl šios priežasties ši ataskaita ir vadinama įmonės balanso ataskaita. Turtas visuomet bus lygus įsipareigojimų ir akcininkų nuosavybės sumai.

Turtas = Įsipareigojimai + Akcininkų nuosavybė

Dėl šios priežasties balanso ataskaita būna padalinta į dvi dalis: kairėje pusėje apskaitomas įmonės turtas, dešinėje nurodoma iš kur tas turtas atsirado (akcininkų įnašų ir paskolų).

Jeigu padidėja kompanijos turtas, tuomet tiek pat padidės ir įsipareigojimai bei nuosavybė. Įmonės balansas sudarytas iš daug įvairių grafų, tačiau mes apžvelgsime tik pačias svarbiausias.

Turtas

Turtas – tai kompanijos ištekliai, kuriuos kompanija naudoja pelnui uždirbti. Turtui įsigyti reikalingus pinigus kompanija gali gauti trimis būdais:

- lėšas gali sunešti akcininkai, pirkdami kompanijos akcijas (akcininkų nuosavybė);
- turtas gali būti perkamas iš kompanijos uždirbto pelno (kompanijos pelnas priklauso akcininkams, todėl laikoma, kad tai yra akcininkų nuosavybė);
- kompanija gali skolintis iš kreditorių (įsipareigojimai).

Yra dvi pagrindinės turto rūšys: ilgalaikis turtas ir trumpalaikis turtas. Šios dvi turto klasės dar skirstomos į smulkesnes kategorijas.

Ilgalaikis turtas ir jo analizė

Ilgalaikis turtas – tai toks turtas, kuris naudojamas ilgiau nei metus, pavyzdžiui pastatai, žemė, gamyklos įrenginiai, kompiuterinė technika ir t.t. Arba paprasčiau pasakius – tai yra viskas, kas nepriskiriama trumpalaikiam turtui. Ilgalaikis turtas nebūtinai turi būti materialus. Ilgalaikiam nematerialiam turtui priskiriama programinė įranga, kompanijos prestižas, prekinis ženklas, licencijos ir patentuotos technologijos. Pagrindinės ilgalaikio turto kategorijos yra:

- Ilgalaikės investicijos. Ilgalaikės investicijos – tai kompanijos investicijos į obligacijas, kurių išpirkimo terminas ilgesnis nei metai ir investicijos į akcijas bei kitus vertybinius popierius, kurių neplanuojama parduoti einamaisiais metais. Šios investicijos yra ne tokios likvidžios kaip grynieji pinigai ar pinigų rinkos priemonės. Ilgalaikės investicijos gali būti ganėtinai rizikingos, jų kaina gali stipriai svyruoti, todėl investicijų vertė rinkoje gali skirtis nuo nurodytos apskaitoje (balanse). Jeigu ilgalaikės investicijos sudaro didelę kompanijos turto dalį, vertėtų šios turto klasės analizę atlikti atidžiau. Kaip akcininkas turite žinoti, ar kompanija protingai investuoja jūsų pinigų, užuot išmokėjusi dividendus.
- Grynasis ilgalaikis turtas. Šioje ilgalaikio turto klasėje nurodomas svarbiausias fizinis kompanijos turtas: žemė, pastatai, gamyklos, įrenginiai, transporto priemonės ir t.t. Tai turtas, būtinas kompanijos veiklai vykdyti. Grynojo ilgalaikio turto vertė – tai yra pinigų suma, kurią kompaniją teoriškai gautų pardavusi ilgalaikį turtą. Svarbu paminėti, kad fizinis turtas (išskyrus nekilnojamąjį) nuolat nuvertėja. Kompanija įvertina įrangos naudingo tarnavimo laiką ir palaipsniui apskaitoje nurodo sumažėjusią fizinio turto vertę. Nusidėvėjimas netaikomas tik žemei.

Dėl skaičiuojamo nusidėvėjimo tikroji nekilnojamojo turto vertė gali skirtis nuo nurodytos apskaitoje. Viena vertus, kartais kompanija permoka už ilgalaikį turtą, todėl jo už analogišką kainą rinkoje parduoti nebeturi galimybių. Kita vertus, kompanijos įranga rinkoje gali būti verta mažiau, nei yra „buhalteriškai“ nuvertėjusi. Trečia, ir svarbiausia, nekilnojamojo turto vertė „apskaitoje“ mažėja, nors realybėje jis nuolat brangsta. Sumanus investuotojas gali pasipelnyti iš tokios situacijos. Pavyzdžiui, kompanija prieš 10 m. nusipirko komercines patalpas Vilniaus centre už 10 mln. € Akivaizdu, kad po 10 m. komercinės patalpos bus vertos 2-3 kartus daugiau, tačiau „buhalteriškai“ pastatas nusidėvėjo ir jo vertė įmonės balanse gali būti įvertinta tik 1 mln. € Kompanijai ištaisius šią klaidą, kompanijos turtas netikėtai išaugs 20-30 mln., ir kompanija pagal santykinius rodiklius staiga taps nepakankamai įvertinta. Tokių perliuką apčiuopti pavyksta ne kiekvienam, tačiau sumanūs investuotojai visuomet siekia pasinaudoti tokia galimybe.

Kartais galite pastebėti ir atvirkštinį procesą, kai kompanijos turtas yra dirbtinai pervertintas. Pavyzdžiui, smukus nekilnojamojo turto vertei, įmonės balanse ji lieka nepakitusi. Tai iš karto mažina kompanijos investicinį patrauklumą ne tik dėl prastų rodiklių, bet ir dėl skaidrumo stokos kompanijos valdyboje.

- Prestižas ir kitas nematerialus turtas. Nematerialus turtas, kaip sako pats pavadinimas, yra turtas, kurio fiziškai negalima paliesti. Kalbant apie nematerialųjį turtą dažniausiai turima omenyje prestižas, prekinis ženklas, intelektinė nuosavybė, patentai ir programinė įranga. Nematerialų turtą reikėtų vertinti atsargiai, kadangi įmonei bankrutavus nei programinė įranga, nei licencijos, nei prestižas nebus parduotas.

Vienai kompanijai įsigyjant kitą, paprastai sumokama daugiau nei apskaitoje nurodytas parduodamos kompanijos turtas. Skirtumas tarp už kompaniją sumokėtos kainos ir kompanijos turto buhalterinės vertės yra vadinamas prestižu. Tai yra tarsi permoka už

kitą kompaniją, kadangi dalis turto, pavyzdžiui, darbuotojai, klientai, prekinis ženklas, reputacija, santykiai su klientais ir tiekėjais kompanijos apskaitoje nėra įvertinti.

Į šią turto klasę turėtumėte žiūrėti šiek tiek skeptiškai, nes už kompanijas yra permokama. Dėl šios priežasties tikroji nematerialaus turto vertė yra mažesnė už nurodytą apskaitoje. Prestižas kiekvienais metais perkainojamas, todėl kai kurios kompanijos sumažina prestižą tarytum prisipažindamos, kad už pirkinį (išsigytą kompaniją) buvo permokėta.

Didelį dėmesį reikia skirti ir prekiniam ženklui. Žinomas prekinis ženklas suteikia ekonominę pranašumą, todėl kompanijos daug išleidžia prekinio ženklo reklamai. Šias išlaidas įmonės balansas atspindi kaip nematerialų turtą. Dėl šios priežasties „Coca-cola“, „Mercedes“, „Harley-Davidson“ ar „Google“ įmonių balansas prie nematerialaus turto rodo išpūdingą prekinio ženklo vertę, kadangi jis yra neatsiejama šių kompanijų verslo dalis. Tačiau investuotojas turi būti racionaliai vertinti prekinio ženklo vertę, nes kartais „buhalteriškai“ jis gali būti pervertintas.

Pažymėtina, kad ilgalaikio nematerialaus turto vertė taip pat mažėja, todėl apskaitoje ji nuolat yra amortizuojama. Pavyzdžiui, kompanija įvertina naudingą programinės įrangos tarnavimo laikotarpį ir per šį laikotarpį palaipsniui programinės įrangos išsigijimo savikainą nurašo į sąnaudas.

- **Ilgalaikės gautinos sumos.** Į ilgalaikes gautinas sumas investuotojai turėtų pasižiūrėti ypatingai skeptiškai. Ilgalaikės gautinos sumos – tai yra klientų skola kompanijai, kurią klientas turi sumokėti vėliau nei po metų. Į ilgalaikes gautinas sumas reikia žiūrėti atsargiai, kadangi klientui bankrutavus, kompanija pinigų gali ir neatgauti. Kita vertus, jeigu ilgalaikės gautinos sumos nuolatos didėja, tai gali reikšti, kad produkcija pardavinėjama nemokiam klientui ir uždirbamas „popierinis pelnas“, o gryniesi pinigai kompanijos nepasiekia. Tokia situacija iš lėto veda kompaniją link bankroto.

Trumpalaikis turtas ir jo analizė

Trumpalaikis turtas – tai turtas, kurio tarnavimo laikas yra trumpesnis nei vieneri metai. Yra išskiriamos keturios pagrindinės trumpalaikio turto kategorijos.

Pinigai ir jų ekvivalentai. Šis trumpalaikio turtas apima visus kompanijoje esančius grynuosius pinigus ir jų ekvivalentus, pavyzdžiui: gryniesi pinigai, trumpalaikiai indėliai banke, trumpalaikės investicijos (obligacijos, pinigų rinkos fondai ir kiti vertybiniai popieriai, kurių galiojimo terminas yra mažesnis nei vieneri metai). Trumpalaikės investicijos yra nukreiptos į mažai rizikingas ir labai likvidžias finansines priemones. Šias investicijas galima greitai paversti grynaisiais pinigais. Pinigai ir jų ekvivalentai yra naudojami atsiskaityti su klientais, gražinti skolas, sumokėti palūkanas ir mokesčius, išigyti žaliavas, atnaujinti įrangą, vykdyti kompanijos plėtrą ir t.t.

Svarbu atkreipti dėmesį, ar pinigai ir pinigų ekvivalentai stipriai viršija išsipareigojimus. Paprastai investuotojus ypač traukia kompanijos, kurios turi sukaupusias daug grynujų pinigų, tačiau nemoka dividendų. Tokios kompanijos turi didelį plėtros potencialą ir yra saugi užuovėja netgi krizės metu. Dideli pinigų rezervai yra ženklas, kad kompanija veikia sėkmingai. Netgi galima sakyti, kad kompanija dirba taip sėkmingai, kad net nespėja gautų pinigų tinkamai reinvestuoti.

Kita vertus, dideli grynų pinigų rezervai gali reikšti, kad kompanija nebeturi kur plėstis arba kompanijos vadovybė nėra pakankamai sumani, kad galėtų vykdyti tolimesnę plėtrą ir sėkmingai įdarbintų pinigus. Sąžininga kompanija tokiems atvejais investuotojams išmoka dividendus arba supirkinėja savo akcijas.

Jeigu kompanijos išsipareigojimai yra didesni už pinigus ir jų ekvivalentus, verta atkreipti dėmesį į kompanijos likvidumą – t.y. ar ji sugeba be vargo gražinti skolas. Jeigu kompanija neturi grynujų pinigų skoloms padengti ji gali bankrutuoti.

Gautinos sumos. Prekybos ir kitos gautinos sumos yra neapmokėtos sąskaitos, kurias kompanija pateikė savo klientams už parduotas prekes ir paslaugas ir už kurias klientas turi atsiskaityti per metus. Kitaip tariant, gautinos sumos yra pelno (nuostolio) ataskaitoje nurodytos pajamos, už kurias dar nėra sumokėti grynieji pinigai. Gautinos sumos – tai pinigai, kuriuos kompanija tikisi gauti iš savo klientų, tačiau visuomet yra tikimybė, kad ne visi klientai pilnai atsiskaitys. Gautinos sumos, kurių kompanija nebesitiki atgauti vadinamos „abejotinomis gautinomis sumomis“.

Svarbu atkreipti dėmesį į kompanijos gautinų sumų ir pardavimų ryšį. Jeigu gautinos sumos didėja daug greičiau nei pardavimai, tai reiškia, kad kompanijai nesiseka surinkti pinigų iš savo skolininkų. Vadinasi kompanija savo produkciją pardavinėja nepatikimiems klientams arba savo dukterinėms įmonėms tik todėl, kad padidintų pardavimus ir „popierinį pelną“. Tokios kompanijos gali susidurti su didelėmis likvidumo problemomis ir netgi bankrutuoti.

Atsargos. Atsargos gali būti trijų rūšių:

1. Žaliavos;
2. Dalinai baigta produkcija;
3. Pagaminta ir pardavimui paruošta produkcija.

Investuotojas turi atkreipti dėmesį, ar nuolatos nedidėja pagamintos produkcijos kiekis, nes tai bylotų, kad kompanija pagamina daugiau produkcijos nei sugeba parduoti. Tai reiškia, kad produkcijos paklausa mažėja, tačiau kompanija į tai nereaguoja ir nemažina gamybos. Tokia kompanija gali pritrūkti apyvartinių lėšų, kadangi išleidžia pinigus žaliavoms įsigyti, tačiau nesugeba produkcijos parduoti ir pinigai negrįžta į kompaniją. Tai gali vesti į bankrotą. Siekdama sumažinti atsargų kiekį ir gauti apyvartinių lėšų, kompanija turi sumažinti produkto kainą. Sumažinus produkto ar paslaugos kainą, kompanija uždirbs mažesnę pelną. Pasitaiko atveju, kai kompanijos siekdamos išgyventi būna priverstos parduoti produkciją pigiau už jų savikainą, taip patirdamos nuostolį, bet gaudamos apyvartinių lėšų.

Kitas atsargų bruožas yra tas, kad jos „išaldo“ kapitalą. Pinigai už kuriuos buvo įsigytos žaliavos, negali būti niekur panaudoti tol, kol nebus pagaminta ir parduota galutinė produkcija. Dėl šios priežasties sumanus investuotojas turi atkreipti dėmesį, kaip greitai kompanija sugeba pagaminti ir parduoti produkciją. Atsargų apyvartumą dienomis plačiau aptarsime vėlesnėse paskaitose.

Kitas trumpalaikis turtas. Tai visas anksčiau nepaminėtas trumpalaikis turtas, kurį kompanija planuoja paversti grynaisiais per vienerius metus, pavyzdžiui išankstiniai mokėjimai tiekėjams, trumpalaikės neprekybinės kilmės sumos, ateisiančios į kompaniją.

Ne visas trumpalaikis turtas per metus virsta grynaisiais pinigais. Pavyzdžiui, kompanija sumoka už automobilio draudimą. Kadangi tai yra išankstiniai mokėjimai, šios išlaidos apskaitomos kaip kitas trumpalaikis turtas, tačiau pelno (nuostolio) ataskaitoje šis trumpalaikis turtas pavirs sąnaudomis, todėl kompanijos turtas galiausiai sumažės.

Įsipareigojimai

Įsipareigojimai parodo kompanijos finansinę situaciją. Jeigu įsipareigojimai yra lygūs nuosavybei, laikoma, kad kompanija veikia stabiliai. Jeigu kompanijos įsipareigojimai yra 2-3

kartus didesni nei nuosavybė, tai yra rimtas signalas, kad kompanijos finansinė situacija yra sudėtinga.

Koks įsipareigojimų lygis yra normalus, stipriai priklauso ir nuo pramonės šakos, kurioje vykdoma veikla. Kompanijos, kurių pelnas stipriai priklauso nuo žaliavų kainų, yra daug rizikingesnės. Pakilus žaliavų kainai, tokios kompanijos dirba nuostolingai, kainoms nukritus, jos vėl dirba pelningai. Nepastovų pelną gaunančios kompanijos, turi kuo mažiau skolintis, nes skolos gali sukelti didelių likvidumo problemų.

Įsipareigojimai gali būti dviejų rūšių:

Trumpalaikiai įsipareigojimai - tai skolos, kurias reikia gražinti per vienerius metus. Trumpalaikiai įsipareigojimai gali būti trumpalaikės paskolos, prekybos ir kitos mokėtinos sumos (neapmokėtos sąskaitos už gautas žaliavas ir prekes) bei atidėjimai (kompanijos savanoriškai kaupiamas rezervas, kuriuo planuojama dengti trumpalaikius klientų neatsiskaitymus).

Trumpalaikes paskolas kreditoriai paprastai išduoda atsižvelgdami į kompanijos pinigų srautus - t.y. įvertinę ar kompanija per metus uždirbs pakankamai grynujų, kad galėtų gražinti paskolą su palūkanomis. Trumpalaikių įsipareigojimų analizė yra ypatingai svarbi, todėl jai derėtų skirti didelį dėmesį, kadangi tai parodo kompanijos likvidumą trumpuoju laikotarpiu - ar kompanija nebankrutuos sugebės padengti savo skolas trumpuoju laikotarpiu).

Trumpalaikiams įsipareigojimams dar priskiriamos mokėtinos sumos. Mokėtinos sumos - tai pinigai, kuriuos kompanija skolinga savo tiekėjams už pristatytas žaliavas, prekes ir paslaugas. Už žaliavas kompanija gautą sąskaitą paprastai kompanija turi apmokėti per 10 dienų. Kol kompanija sumokės pinigus tiekėjui už žaliavas, laikoma, kad ji yra pasiskolinusi - t.y. kompanijai tiekėjas suteikė trumpalaikę paskolą.

Trumpalaikiam turtui taip pats priskiriamos sukauptos sąnaudos pvz. darbo užmokestis. Kompanija darbuotojams išmoka atlyginimą už jau išdirbtą mėnesį, pvz. vasario 1 d. įmonė sumoka darbuotojams atlyginimą už sausio mėnesį, taigi vasario 1 d. kompanijos apskaitoje turėtų atsispindėti įsipareigojimas darbuotojams išmokėti atlyginimą. Kadangi kompanija yra skolinga darbuotojams už išdirbtą mėnesį, ši skola turi atsispindėti prie trumpalaikių įsipareigojimų.

Ilgalaikiai įsipareigojimai - tai skolos, kurias reikės gražinti po metų ir vėliau pvz. ilgalaikė banko paskola, ilgalaikės obligacijos, hipotekos, terminuotos paskolos, paskolos lakštai. Ilgalaikės paskolos dar kartais skirstomos į vidutinius įsipareigojimus (3-5 metai) ir ilgalaikius (daugiau nei 5 metai). Tačiau yra ir kitų įsipareigojimų, kurie gali būti įtraukti į šį straipsnį: pvz. tantjemos, atidėtos premijos, kompensacijos, atidėtas pelno mokestis, pensijų

įsipareigojimai ir t.t.

Vertindami kompanijos skolas sekite ar kompanijos skolos nedidėja – tai būtų stiprus signalas, kad kompanija išgyvena ne pačius geriausius laikus. Per didelė skola lyginant su pinigų srautais, reikalingais dengti palūkanas ir grąžinti pačią skolą, gali tapti kompanijos bankroto priežastimi. Jeigu kompanijos skolos nuolatos mažėja, vadinasi kompanija nesunkiai tvarkosi su skolomis. Pernelyg didelė skola gali būti pavojinga kompanijai, kadangi kompanija gali nepajėgti mokėti palūkanų ir grąžinti skolas. Kokią maksimalią paskolą gali aptarnauti kompanija priklauso nuo daugelio dalykų: pramonės šakos, verslo modelio, paskolos sąlygų, palūkanų, ekonominės situacijos, kompanijos stabilumo, laisvo pinigų srauto ir t.t.

Nuosavybė

Nuosavybė – tai turtas, kuris priklauso kompanijos akcininkams, todėl kartais nuosavybė dar vadinama akcininkų nuosavybe. Akcininkų nuosavybė yra visas kompanijos valdomas turtas sumažintas įsipareigojimais:

Akcininkų nuosavybė = Turtas – Įsipareigojimai

Pavyzdys. XXX įmonės balansas (tūkst. €)

Turtas	2000 €	Nuosavybė	920 €
		Įsipareigojimai	1080 €

Istatinis kapitalas – tai pradinis kapitalas, kurį sunėšė kompanijos steigėjai mainais už akcijas. Kompanija už investuotojų pinigus perka turtą produkcijos gamybai ir pradeda vykdyti kompanijos veiklą. Akcininkų nuosavybė skirstoma į tris pagrindines rūšis:

- Nuosavos akcijos – tai kompanijos atpirktos akcijos. Pvz. vienam iš kompanijos steigėjų pasitraukus iš kompanijos, pati kompanija gali nuperkti jo akcijas. Savo akcijas kompanija gali supirkinėti ir akcijų biržoje. Kompanijai supirkinėjant akcijas, mažėja laisvai prekiaujamų akcijų biržoje, todėl kiekviena kompanijos akcija tampa vertingesnė. Dėl šios priežasties savų akcijų supirkimas yra tolygus dividendų išmokėjimui. Investuotojai tokį akcijų supirkimą turėtų vertinti labiau nei dividendų išmokėjimą, kadangi išmokant dividendus mokami mokesčiais valstybei, o superkant akcijas mokesčiai nemokami. Investuotojai ypač turėtų vertinti tas kompanijas, kurios stabiliai supirkinėja savo akcijas. Tokios kompanijos paprastai turi daug laisvų pinigų ir siekia naudos kompanijos akcininkams.

- Rezervas. Įstatymai numato, kad kiekviena kompanija turi turėti sukaupusi rezervą. Rezervo vienintelė paskirtis apsaugoti įmonę nuo bankroto, todėl rezervas naudojamas tik ypatingais atvejais.
- Nepaskirstytas pelnas – tai kompanijos uždirbtas grynasis pelnas sumažintas dividendais, kuriuos kompanija išmokėjo savo akcininkams. Investuotojai turi stebėti kaip kompanija panaudoja pelną, kiek kompanija uždirba iš reinvestuoto pelno. Jeigu kompanija nesugeba efektyviai reinvestuoti kapitalo, jį turėtų pelną išmokėti akcininkams kaip dividendus arba supirkinėti savo akcijas. Kompanija gali dirbti ne tik pelningai bet ir nuostolingai. Jeigu kompanija patiria nuostolį, tuomet balanse vietoje straipsnio „nepaskirstytas pelnas“ bus įrašyta „sukauptas nuostolis“, kuris mažina akcininkų nuosavybės vertę.

Sutrumpintas balansas: pavyzdys

Galite savimi didžiuotis, kadangi perpratote įmonės balanso subtilybes. Nemažai smulkmenų apie balansą liko nepaminėta, tačiau pačius pagrindus jau mokate ir galite savarankiškai pradėti vykdyti įmonės balanso analizę. Siekdami užtvirtinti savo žinias, galite pabandyti išsiaiškinti, ką apie kompaniją sako žemiau pateiktas sutrumpintas balanso pavyzdys. Žemiau pateiktas grafiškas balanso pavyzdys, kuris yra retesnis, tačiau paprasčiau suprantamas pradedantiesiems, kitas balanso pavyzdys yra populiariesnis ir dažniausiai naudojamas finansininkų.

Sutrumpintas balansas atvaizduotas grafiškai:

Balanso pavyzdys (trumpa forma)

XXX įmonės balansas (tūkst. €)

TURTAS		NUOSAVYBĖ	
Ilgalaikis turtas: Ilgalaikis materialus turtas -550 € Ilgalaikis nematerialus turtas-40 €	2.000 €	Įstatinis kapitalas - 700 € Nepaskirstytas pelnas - 150 € Rezervas - 50 €	900 €
Trumpalaikis turtas: Atsargos-1000 € Prekybos ir kitos gautinos sumos-200 € Terminuotos investicijos-10 € Pinigai ir pinigų ekvivalentai-200 €		ĮSIPAREIGOJIMAI Ilgalaikiai įsipareigojimai – 850 € Trumpalaikiai įsipareigojimai: Prekybos ir kitos mokėtinos sumos - 100 € Pelno mokesčio įsipareigojimai - 50 € Paskolos - 100 €	1.100 €

Skaitydami kompanijos finansinę ataskaitą paprastai matysite balansą išdėstyta tokią trumpą formą:

Turtas

Ilgalaikis materialus turtas	550 €
Ilgalaikis nematerialus turtas	40 €
Atsargos	1000 €
Prekybos ir kitos gautinos sumos	200 €
Terminuotos investicijos	10 €
Pinigai ir pinigų ekvivalentai	200 €
Iš viso	2000 €

Įsipareigojimai

Ilgalaikės paskolos	850 €
Prekybos ir kitos mokėtinos sumos	100 €
Pelno mokesčio įsipareigojimai	50 €
Paskolos	100 €
Iš viso	1100 €

Akcininkų nuosavybė

Įstatinis kapitalas	700 €
Nepaskirstytas pelnas	150 €
Rezervas	50 €
Iš viso	900 €

14 paskaita. [Pinigų srautų ataskaita ir jos analizė](#)

Nelik abejingas: įvertink straipsnį - pasidalink su draugais...

Įmonės balansas ir jo analizė
55 balsai/ Vid.3.8